KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.8.2020 r.
COM(2020) 471 final

2020/0225 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

udzielająca Belgii tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Rady 2020/672 („rozporządzenie w sprawie SURE”) określa ramy prawne udzielania pomocy finansowej Unii państwom członkowskim, które w wyniku pandemii COVID-19 doświadczają poważnych zakłóceń gospodarczych lub są nimi istotnie zagrożone. Wsparcie w ramach SURE służy finansowaniu przede wszystkim mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub podobnych środków służących ochronie pracowników i osób samozatrudnionych, a tym samym zmniejszeniu skali bezrobocia i utraty dochodów, a dodatkowo także finansowaniu niektórych środków ochrony zdrowia, w szczególności w miejscu pracy.

W dniu 7 sierpnia 2020 r. Belgia zwróciła się z wnioskiem o pomoc finansową Unii na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie SURE Komisja skonsultowała się z władzami belgijskimi w celu zweryfikowania nagłego i znacznego wzrostu faktycznych i planowanych wydatków spowodowanych pandemią COVID-19 i związanych bezpośrednio z systemem zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych, dochodem zastępczym dla osób samozatrudnionych w związku z COVID-19, urlopem rodzicielskim w związku z COVID-19, szeregiem regionalnych systemów wsparcia dochodu oraz regionalnymi środkami ochrony zdrowia. Dotyczy to w szczególności:

1) systemu zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych, *chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid*, w ramach którego zapewnia się rekompensatę dla pracowników, których dotyczy skrócenie czasu pracy lub zawieszenie stosunku pracy z powodu zmniejszonego obciążenia pracą lub wprowadzonych przez rząd ograniczeń kontaktów personalnych. System zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych istniał przed pandemią COVID-19, ale dostosowano wymogi dotyczące dostępu do tego systemu z uwzględnieniem COVID-19, a procedurę składania wniosków dodatkowo ułatwiono. Ponadto zasiłek dla tymczasowo bezrobotnych zwiększono z 65 % do 70 % średniego dziennego wynagrodzenia (górny pułap wynosi 2 754,76 EUR brutto miesięcznie). Wprowadzono również dodatek dzienny w wysokości 5,36 EUR;

2) istniejącego dochodu zastępczego dla osób samozatrudnionych, „pomostowych uprawnień” (*Droit passerelle/Overbruggingsrecht*), który rozszerzono przez wprowadzenie „pomostowych uprawnień w związku z COVID-19”. Jest to świadczenie udzielane w przypadku, gdy wprowadzone przez rząd ograniczenia kontaktów personalnych prowadzą do całkowitego lub częściowego przerwania działalności na własny rachunek lub do dobrowolnego przerwania działalności trwającego co najmniej siedem kolejnych dni kalendarzowych w ciągu miesiąca. Począwszy od czerwca 2020 r. zasiłek ukierunkowany jest na osoby samozatrudnione, które ponownie podjęły działalność, lecz nadal odnotowują spadek obrotów w porównaniu z 2019 r. Osoby samozatrudnione, które nie mogą jeszcze wznowić działalności, mogą nadal korzystać z tego zasiłku, lecz muszą udowodnić, że wynika to z ograniczeń związanych z COVID-19;

3) urlopu rodzicielskiego związanego z COVID-19, będącego specjalnym urlopem rodzicielskim niewpływającym na prawo do zwykłego urlopu rodzicielskiego, który umożliwia rodzicom zapewnienie dodatkowej opieki nad dziećmi w okresie od maja do września 2020 r. i za który przysługuje wyższy zasiłek niż w przypadku zwykłego urlopu rodzicielskiego;

4) szeregu systemów regionalnych, które zapewniają wsparcie dochodu osobom samozatrudnionym, przedsiębiorstwom jednoosobowym i innym rodzajom pracowników, którzy nie kwalifikują się do innych rodzajów wsparcia dochodu. W szczególności dodatki z tytułu rekompensaty dla przedsiębiorstw i przedsiębiorców w Regionie Stołecznym Brukseli, dodatki z tytułu niedogodności, rekompensaty i wsparcia we Flandrii oraz dodatek z tytułu rekompensaty za zamknięcie przedsiębiorstwa w Walonii zapewniają powszechne wsparcie jednorazowe dla przedsiębiorstw i osób samozatrudnionych, które musiały zaprzestać działalności z powodu COVID-19 lub doświadczyły znacznego spadku obrotów. Inne środki (dodatek z tytułu rekompensaty dla pracowników wykonujących pracę przerywaną w Regionie Stołecznym Brukseli, subwencja na żłobki i subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej we Wspólnocie Francuskiej, działania szkoleniowe w Walonii oraz subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej, osób samozatrudnionych i organizatorów działalności turystycznej we Wspólnocie Niemieckojęzycznej) są ukierunkowane na osoby samozatrudnione i pracowników, którzy nie mają dostępu do systemu zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych w określonych sektorach (sektory kultury i opieki, działania szkoleniowe);

5) środków ochrony zdrowia we Wspólnocie Niemieckojęzycznej, które obejmują szkolenia z zakresu higieny, zapewnianie materiałów ochrony osobistej zakładom pielęgnacyjno-opiekuńczym, szpitalom i podmiotom świadczącym usługi medyczne oraz kampanie informacyjne.

Belgia przekazała Komisji stosowne informacje.

Uwzględniając dostępne dowody, Komisja zwraca się do Rady z wnioskiem o przyjęcie decyzji wykonawczej o udzieleniu Belgii pomocy finansowej na podstawie rozporządzenia w sprawie SURE w celu wsparcia powyższych środków**.**

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z rozporządzeniem Rady 2020/672, na podstawie którego jest przedkładany.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie innego instrumentu prawnego Unii przewidującego udzielenie wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nadzwyczajnych, a mianowicie rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („rozporządzenie (WE) nr 2012/2002”). W dniu 30 marca przyjęto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/461, które zmienia powyższy instrument w celu rozszerzenia jego zakresu w sposób, który uwzględnia poważne sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego, oraz określa konkretne działania kwalifikujące się do finansowania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest jednym z licznych środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa, i stanowi uzupełnienie innych instrumentów wspierających zatrudnienie, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) / InvestEU. Wykorzystując operacje zaciągania i udzielania pożyczek jako wsparcie państw członkowskich w konkretnym przypadku pandemii COVID-19, wniosek ten jest wykorzystywany przez państwa członkowskie na drugiej linii obrony, na potrzeby finansowania mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań,

co może pomóc w ochronie miejsc pracy, a tym samym pracowników i osób samozatrudnionych, przed ryzykiem bezrobocia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną niniejszego instrumentu jest rozporządzenie Rady 2020/672.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest odpowiedzią na wniosek państwa członkowskiego i stanowi wyraz europejskiej solidarności poprzez udzielenie pomocy finansowej Unii w formie tymczasowych pożyczek na rzecz państwa członkowskiego dotkniętego pandemią COVID-19. Taka pomoc finansowa pozwala sprostać – na drugiej linii obrony – zwiększonym wydatkom publicznym rządu, w sposób tymczasowy i w odniesieniu do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnych rozwiązań. Pomoże ona państwom członkowskim w ochronie miejsc pracy, a tym samym w ograniczeniu narażenia pracowników i osób samozatrudnionych na ryzyko bezrobocia i utraty dochodów.

Wsparcie takie pomoże ludności cierpiącej z powodu kryzysu oraz przyczyni się do ograniczenia bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, by osiągnąć cele instrumentu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez Radę nie można było przeprowadzić konsultacji z zainteresowanymi stronami.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Komisja powinna mieć możliwość zaciągania pożyczek na rynkach finansowych w celu udzielenia pożyczek państwom członkowskim wnioskującym o pomoc finansową w ramach instrumentu SURE.

Oprócz gwarancji udzielanych przez państwa członkowskie przewidziano także inne zabezpieczenia na potrzeby zapewnienia stabilności finansowej systemu:

- rygorystyczne i zachowawcze podejście do zarządzania finansowego;
- stworzenie portfela pożyczek, co ogranicza w przypadku poszczególnych państw członkowskich ryzyko koncentracji, roczną ekspozycję i nadmierną ekspozycję, zapewniając jednocześnie przyznanie wystarczających zasobów państwom najbardziej potrzebującym; oraz

- możliwość rolowania długu.

2020/0225 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

udzielająca Belgii tymczasowego wsparcia na podstawie rozporządzenia Rady (UE) 2020/672 w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej, jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/672 z dnia 19 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia europejskiego instrumentu tymczasowego wsparcia w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z bezrobociem w sytuacji nadzwyczajnej (SURE), jaka wystąpiła w związku z pandemią COVID-19[1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 7 sierpnia 2020 r. Belgia zwróciła się do Unii o pomoc finansową w celu uzupełnienia krajowych działań na rzecz złagodzenia wpływu pandemii COVID-19 i jej społeczno-gospodarczych skutków dla pracowników.

(2) Oczekuje się, że pandemia COVID-19 oraz nadzwyczajne środki wdrożone przez Belgię, aby zapobiec jej rozprzestrzenianiu się oraz złagodzić jej skutki społeczno-gospodarcze i zdrowotne, będą miały ogromny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2020 r. oczekuje się, że na koniec 2020 r. deficyt oraz dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w Belgii wyniosą odpowiednio 8,9 % i 113,8 % produktu krajowego brutto (PKB). Jak wynika ze śródokresowej prognozy Komisji z lata 2020 r., przewiduje się, że PKB Belgii zmniejszy się o 8,8 % w 2020 r.

(3) Pandemia COVID-19 wyłączyła znaczną część ludności Belgii z aktywności zawodowej. Sytuacja ta doprowadziła do nagłego i znacznego wzrostu wydatków publicznych Belgii w związku z systemem zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych, *chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid*, dochodem zastępczym dla osób samozatrudnionych w związku z COVID-19, pomostowymi uprawnieniami w związku z COVID-19, urlopem rodzicielskim w związku z COVID-19 oraz szeregiem regionalnych systemów wsparcia dochodu, a także na rzecz wsparcia środków z zakresu zdrowia publicznego, które to środki przedstawiono w motywach 4–8.

(4) Aktem prawnym „arrêté royal du 30 mars 2020”[2], o którym mowa we wniosku Belgii z dnia 7 sierpnia 2020 r., dostosowano z uwzględnieniem COVID-19 system zasiłków

[1] Dz.U. L 159 z 20.5.2020, s. 1.

[2] *Arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus Covid-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52bis, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36sexies, 63bis et 124bis dans le même arrêté.*

dla tymczasowo bezrobotnych, *chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid*, w ramach którego zapewnia się rekompensatę dla pracowników, których dotyczy skrócenie czasu pracy lub zawieszenie wykonywania pracy z powodu zmniejszonego obciążenia pracą lub wprowadzonych przez rząd ograniczeń kontaktów personalnych. System zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych istniał przed pandemią COVID-19, ale dostosowano wymogi dotyczące dostępu do tego systemu z uwzględnieniem COVID-19, a procedurę składania wniosków dodatkowo ułatwiono. Ponadto zasiłek dla tymczasowo bezrobotnych zwiększono z 65 % do 70 % średniego dziennego wynagrodzenia (górny pułap wynosi 2 754,76 EUR brutto miesięcznie). Wprowadzono również dodatek dzienny w wysokości 5,36 EUR.

(5) Aktem prawnym „Loi du 23 mars 2020”[3], o którym mowa we wniosku Belgii z dnia 7 sierpnia 2020 r., rozszerzono istniejący dochód zastępczy dla osób samozatrudnionych, „pomostowe uprawnienia” (*Droit passerelle/Overbruggingsrecht*) przez wprowadzenie „pomostowych uprawnień w związku z COVID-19”. Jest to świadczenie udzielane w przypadku, gdy wprowadzone przez rząd ograniczenia kontaktów personalnych prowadzą do całkowitego lub częściowego przerwania działalności na własny rachunek lub do dobrowolnego przerwania działalności trwającego co najmniej siedem kolejnych dni kalendarzowych w ciągu miesiąca. Począwszy od czerwca 2020 r. zasiłek ukierunkowany jest na osoby samozatrudnione, które ponownie podjęły działalność, lecz nadal doświadczają spadku obrotów w porównaniu z 2019 r. Osoby samozatrudnione, które nie mogą jeszcze wznowić działalności, mogą nadal korzystać z tego zasiłku, lecz muszą udowodnić, że wynika to z ograniczeń związanych z COVID-19.

(6) Aktem prawnym „arrêté royal du 13 mai 2020 n° 23”[4], o którym mowa we wniosku Belgii z dnia 7 sierpnia 2020 r., wprowadzono urlop rodzicielski związany z COVID-19, będący specjalnym urlopem rodzicielskim niewpływającym na prawo do zwykłego urlopu rodzicielskiego, który umożliwia rodzicom zapewnienie dodatkowej opieki nad dziećmi w okresie od maja do września 2020 r. i za który przysługuje wyższy zasiłek niż w przypadku zwykłego urlopu rodzicielskiego. Urlop rodzicielski w związku z COVID-19 można uznać za środek podobny do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2020/672, ponieważ w ramach wspomnianego systemu zapewnia się wsparcie dochodu dla pracowników oraz pomaga się w utrzymaniu zatrudnienia, zapobiegając sytuacji, w której rodzice, którzy muszą opiekować się swoimi dziećmi, kiedy szkoły są zamknięte, musieliby rozwiązać stosunek pracy.

(7) Na podstawie „arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/019”[5], „arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/030”[6], „notification de la réunion du conseil des ministres du gouvernement de la région de Bruxelles-Capitale du jeudi 14

[3] *Loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants.*

[4] *Arrêté royal du 13 mai 2020 n° 23 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant le congé parental corona*.

[5] *Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/019 modifiant l'arrêté de pouvoirs spéciaux n° 2020/013 du 7 avril 2020 relatif à une aide en vue de l'indemnisation des entreprises affectées par les mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus.*

[6] *Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/030 relatif à l'aide aux entreprises qui subissent une baisse d'activité en raison de la crise sanitaire du COVID-19.*

mai 2020”[7], „besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020”[8], „besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020”[9], „besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 2020”[10], „arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux n° 4 du 23 avril 2020”[11], „arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020”[12], „arrêté ministériel portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020”[13], „arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin”[14], „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020” oraz „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret III vom 20. Juli 2020”, o których mowa we wniosku Belgii z dnia 7 sierpnia 2020 r., władze belgijskie wprowadziły szereg systemów regionalnych, które zapewniają wsparcie dochodu osobom samozatrudnionym, przedsiębiorstwom jednoosobowym i innym rodzajom pracowników, którzy nie kwalifikują się do innych rodzajów wsparcia dochodu. W szczególności dodatki z tytułu rekompensaty dla przedsiębiorstw i przedsiębiorców w Regionie Stołecznym Brukseli, dodatki z tytułu niedogodności, rekompensaty i wsparcia we Flandrii oraz dodatek z tytułu rekompensaty za zamknięcie przedsiębiorstwa w Walonii zapewniają powszechne wsparcie jednorazowe dla przedsiębiorstw i osób samozatrudnionych, które musiały zaprzestać działalności z powodu COVID-19 lub doświadczyły znacznego spadku obrotów. W przypadku gdy środki są ukierunkowane na szersze grono beneficjentów, wniosek dotyczył tylko tej części wydatków, która jest związana ze wsparciem dla osób samozatrudnionych oraz przedsiębiorstw jednoosobowych. Inne środki (dodatek z tytułu rekompensaty dla pracowników wykonujących pracę przerywaną w Regionie Stołecznym Brukseli, subwencja na żłobki i subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej we Wspólnocie Francuskiej, działania szkoleniowe w Walonii oraz subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej, osób samozatrudnionych i organizatorów działalności turystycznej we Wspólnocie Niemieckojęzycznej) są ukierunkowane na osoby samozatrudnione i pracowników, którzy nie mają dostępu do

[7] *Notification de la reunion du conseil des ministres du gouvernement de la région de Bruxelles-Capitale du jeudi 14 mai 2020 point 23 - Mesures de soutien d'urgence au secteur créatif et culturel bruxellois suite à la crise COVID-19.*

[8] *Besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die verplicht moeten sluiten ten gevolge van de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus*.

[9] *Besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ten gevolge van de exploitatiebeperkingen opgelegd door de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus*.

[10] *Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ondanks de versoepelde coronavirusmaatregelen, tot wijziging van de artikelen 1, 9 en 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ten gevolge van de exploitatiebeperkingen opgelegd door de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus, en tot wijziging van de artikelen 1, 6, 9 en 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die verplicht moeten sluiten ten gevolge van de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus*.

[11] *Arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux n° 4 du 23 avril 2020 relatif au soutien du secteur culturel dans le cadre de la crise sanitaire du COVID-19*.

[12] *Arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020 relatif au soutien des milieux d'accueil dans le cadre de la crise sanitaire du COVID-19*.

[13] *Arrêté ministériel portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020 relatif à l'octroi d'indemnités compensatoires dans le cadre des mesures contre le coronavirus COVID-19 and Arrêté du Gouvernement wallon relatif à l'octroi d'indemnités compensatoires dans le cadre des mesures contre le coronavirus COVID-19*.

[14] *Arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin portant des dispositions diverses relatives aux formateurs et au subventionnement des activités de formation des centres de formation du réseau IFAPME*.

systemu zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych w określonych sektorach (sektory kultury i opieki, działania szkoleniowe). Ponieważ subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej i osób samozatrudnionych we Wspólnocie Niemieckojęzycznej stanowi pożyczki, które można przekształcić w dotacje, aby spełnić wymóg uznania za wydatki publiczne, na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/672 należy wesprzeć wyłącznie wydatki związane z pożyczkami przekształconymi w dotacje.

(8) Ponadto aktem prawnym „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020”[15], o którym mowa we wniosku Belgii z dnia 7 sierpnia 2020 r., wprowadzono środki ochrony zdrowia we Wspólnocie Niemieckojęzycznej, które obejmują szkolenia z zakresu higieny, zapewnianie materiałów ochrony osobistej zakładom pielęgnacyjno-opiekuńczym, szpitalom i podmiotom świadczącym usługi medyczne oraz kampanie informacyjne.

(9) Belgia spełnia warunki dotyczące zwrócenia się z wnioskiem o pomoc finansową, które określono w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672. Belgia przedstawiła Komisji odpowiednie dowody potwierdzające, że faktyczne i planowane wydatki publiczne wzrosły o 7 766 380 000 EUR od dnia 1 lutego 2020 r. w związku ze środkami krajowymi przyjętymi w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych pandemii COVID-19. Stanowi to nagły i znaczny wzrost, ponieważ dotyczy on zarówno wprowadzenia nowych środków, jak i rozszerzenia zakresu już istniejących środków, które obejmują znaczną część przedsiębiorstw i ludności aktywnej zawodowo w Belgii.

(10) Komisja skonsultowała się z Belgią oraz zweryfikowała nagły i znaczny wzrost faktycznych i planowanych wydatków publicznych związanych bezpośrednio z mechanizmami zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz podobnymi środkami, a także z korzystaniem ze środków ochrony zdrowia związanych z pandemią COVID-19, o których mowa we wniosku z dnia 7 sierpnia 2020 r., zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2020/672.

(11) Należy zatem udzielić pomocy finansowej, aby pomóc Belgii w przezwyciężeniu skutków społeczno-gospodarczych poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych przez pandemię COVID-19.

(12) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla wyniku jakichkolwiek procedur dotyczących zakłóceń funkcjonowania rynku wewnętrznego, które mogą zostać podjęte, w szczególności na mocy art. 107 i 108 TFUE. Niniejsza decyzja nie uchyla obowiązku powiadomienia Komisji przez państwo członkowskie, na mocy art. 108 TFUE, o przypadkach potencjalnej pomocy państwa.

(13) Belgia powinna regularnie przedstawiać Komisji informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych, aby umożliwić Komisji ocenę stopnia realizacji tych wydatków przez Belgię.

(14) Decyzję o udzieleniu pomocy finansowej podjęto, uwzględniając istniejące i przewidywane potrzeby Belgii, a także już przedłożone lub planowane wnioski pozostałych państw członkowskich o pomoc finansową na mocy rozporządzenia (UE) 2020/672, z uwzględnieniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości,

[15] *Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Belgia spełnia warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2020/672.

Artykuł 2

1. Unia udziela Belgii pożyczki do maksymalnej wysokości 7 766 380 000 EUR. Maksymalny średni okres wymagalności pożyczki wynosi 15 lat.

2. Okres dostępności pomocy finansowej udzielonej na mocy niniejszej decyzji wynosi 18 miesięcy począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.

3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Belgii przez Komisję w maksymalnie ośmiu ratach. Rata może zostać wypłacona w jednej transzy lub w kilku transzach. Okresy wymagalności transz w ramach pierwszej raty mogą być dłuższe niż maksymalny średni okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach okresy wymagalności kolejnych transz są ustalane tak, aby po wypłacie wszystkich rat osiągnięto zgodność z maksymalnym średnim okresem wymagalności, o którym mowa w ust. 1.

4. Warunkiem uruchomienia pierwszej raty jest wejście w życie umowy pożyczki, o której mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/672.

5. Belgia pokrywa koszty finansowania poniesione przez Unię, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/672, w odniesieniu do każdej raty, powiększone o wszelkie opłaty, koszty i wydatki poniesione przez Unię, które wynikają z rodzaju finansowania.

6. Komisja decyduje o wysokości oraz o uruchomieniu rat, a także o wysokości transz.

Artykuł 3

Belgia może finansować następujące środki:

a) system zasiłków dla tymczasowo bezrobotnych, *chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid*, przewidziany w „arrêté royal du 30 mars 2020”;

b) dochód zastępczy dla osób samozatrudnionych w związku z COVID-19, „pomostowe uprawnienia w sytuacji kryzysowej” przewidziany w „Loi du 23 mars 2020”;

c) urlop rodzicielski w związku z COVID-19 przewidziany w „arrêté royal du 13 mai 2020 n° 23”;

d) następujące regionalne systemy wsparcia dochodu:

(i) w przypadku Regionu Stołecznego Brukseli:

– dodatek z tytułu rekompensaty dla przedsiębiorstw przewidziany w „arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/019” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

– dodatek z tytułu rekompensaty dla przedsiębiorców przewidziany w „arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/030” wyłącznie w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

– dodatek z tytułu rekompensaty dla pracowników wykonujących pracę przerywaną przewidziany w „notification de la réunion du conseil des ministres du gouvernement de la région de Bruxelles-Capitale du jeudi 14 mai 2020 point 23”;

(ii) w przypadku Regionu Flamandzkiego:

– dodatek z tytułu niedogodności przewidziany w „besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

– dodatek z tytułu rekompensaty przewidziany w „besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

– dodatek z tytułu wsparcia przewidziany w „besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

(iii) w przypadku Wspólnoty Francuskiej:

– subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej przewidziana w „arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux n° 4 du 23 avril 2020”;

– subwencja na żłobki przewidziana w „arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

(iv) w przypadku Regionu Walońskiego:

– dodatek z tytułu rekompensaty za zamknięcie przedsiębiorstwa przewidziany w „arrêté ministériel portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020” w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

– działania szkoleniowe przewidziane w „arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin”;

(v) w przypadku Wspólnoty Niemieckojęzycznej:

– subwencja dla organizatorów działalności kulturalnej i osób samozatrudnionych przewidziana w art. 7 „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020”, w zakresie wydatków związanych z pożyczkami przekształconymi w dotacje;

– subwencja dla organizatorów działalności turystycznej przewidziana w art. 4 „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret III vom 20. Juli 2020”, w zakresie wydatków związanych ze wsparciem osób samozatrudnionych i przedsiębiorstw jednoosobowych;

e) środki ochrony zdrowia we Wspólnocie Niemieckojęzycznej przewidziane w art. 7 „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020”.

Artykuł 4

Belgia przekazuje Komisji do dnia [*DATA: 6 miesięcy po opublikowaniu niniejszej decyzji*] r., a następnie co 6 miesięcy, informacje dotyczące realizacji planowanych wydatków publicznych do czasu całkowitego zrealizowania tych wydatków.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii

Artykuł 6

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący